

Účastníci původního řízení

Žalobci: Marcela Pešková, Jiří Peška

Žalovaná: Travel Sevice a. s.

Výrok

- 1) Článek 5 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91, s ohledem na bod 14 odůvodnění nařízení č. 261/2004, musí být vykládán v tom smyslu, že střet letounu s ptákem je třeba podřadit pod pojem „mimořádné okolnosti“ ve smyslu uvedeného ustanovení.
- 2) Článek 5 odst. 3 nařízení č. 261/2004, s ohledem na bod 14 odůvodnění tohoto nařízení, musí být vykládán v tom smyslu, že zrušení nebo významné zpoždění letu není způsobeno mimořádnými okolnostmi, pokud je toto zrušení nebo zpoždění následkem toho, že letecký dopravce využil odborníka dle vlastního výběru, aby znovu provedl bezpečnostní kontrolu, kterou si vyžádal střet letounu s ptákem, poté, co již tuto kontrolu provedl odborník oprávněný na základě použitelných předpisů.
- 3) Článek 5 odst. 3 nařízení č. 261/2004, s ohledem na bod 14 odůvodnění tohoto nařízení, musí být vykládán v tom smyslu, že „přiměřená opatření“, která je letecký dopravce povinen provést, aby snížil riziko střetu letounu s ptákem, nebo mu dokonce zabránil, a zprostil se tak povinnosti poskytnout cestujícím náhradu škody podle článku 7 uvedeného nařízení, zahrnují použití opatření preventivní kontroly výskytu uvedených ptáků za podmínky, že daný letecký dopravce může zejména po stránce technické a administrativní takováto opatření skutečně přijmout, že tato opatření jej nenutí podstoupit neúnosné oběti s ohledem na kapacity jeho podniku a že uvedený dopravce prokázal, že zmíněná opatření byla skutečně přijata ve vztahu k letu, který byl dotčen střetem s ptákem, přičemž splnění těchto podmínek musí ověřit předkládající soud.
- 4) Článek 5 odst. 3 nařízení č. 261/2004, s ohledem na bod 14 odůvodnění tohoto nařízení, musí být vykládán v tom smyslu, že v případě zpoždění letu na přeletu o tři hodiny nebo více, jež je způsobeno nejen mimořádnou okolností, které nebylo možné zabránit pomocí opatření přiměřených situaci a ve vztahu k níž letecký dopravce přijal veškerá přiměřená opatření s cílem čelit jejím následkům, ale i jinou okolností nespádající do této kategorie, musí být za účelem posouzení, zda za zpoždění tohoto letu na přeletu musí být poskytnuta náhrada škody podle článku 7 uvedeného nařízení, zpoždění způsobené první zmíněnou okolností odečteno od celkové doby zpoždění daného letu na přeletu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 414, 14.12.2015.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 4. května 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel – Belgie) – trestní řízení proti Lucu Vanderborghтови

(Věc C-339/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Článek 56 SFEU — Volný pohyb služeb — Poskytování péče o dutinu ústní a zuby — Vnitrostátní právní úprava, která absolutně zakazuje reklamu na služby péče o dutinu ústní a zuby — Existence přeshraničního prvku — Ochrana veřejného zdraví — Proporcionalita — Směrnice 2000/31/ES — Služba informační společnosti — Reklama uváděná prostřednictvím internetové stránky — Příslušník regulovaného povolání — Profesionální předpisy — Směrnice 2005/29/ES — Nekalé obchodní praktiky — Vnitrostátní právní předpisy týkající se zdraví — Vnitrostátní právní předpisy upravující regulovaná povolání“

(2017/C 213/07)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Účastník původního trestního řízení

Luc Vanderborght

Výrok

- 1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, která chrání veřejné zdraví a důstojnost profese zubního lékaře jednak tím, že všeobecně a absolutně zakazuje veškerou reklamu na poskytování péče o dutinu ústní a zuby, a jednak tím, že stanoví určité požadavky na diskrétnost vývěsních štítů ordinací zubních lékařů.
- 2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu („směrnice o elektronickém obchodu“) musí být vykládána v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, která všeobecně a absolutně zakazuje veškerou reklamu na poskytování péče o dutinu ústní a zuby, když zakazuje veškeré elektronické formy obchodního sdělení, včetně sdělení prostřednictvím internetové stránky vytvořené zubním lékařem.
- 3) Článek 56 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, která všeobecně a absolutně zakazuje veškerou reklamu na poskytování péče o dutinu ústní a zuby.

(¹) Úř. věst. C 311, 21.9.2015.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 4. května 2017 – Evropská komise v. Spojené království Velké Británie a Severního Irska

(Věc C-502/15) (¹)

„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 91/271/EHS — Články 3 až 5 a 10 — Příloha I části A, B a D — Čištění městských odpadních vod — Stokové soustavy — Sekundární nebo rovnocenné čištění — Čištění podle přísnějších požadavků před vypuštěním do citlivých oblastí“

(2017/C 213/08)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: K. Mifsud-Bonnici a E. Manhaeve, zmocněnci)

Žalované: Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: J. Kraehling, zmocněnec, ve spolupráci s S. Ford, barrister)

Výrok

- 1) Spojené království Velké Británie a Severního Irska tím, že nezajistilo, aby vody sváděné do kombinovaného systému shromažďujícího městské odpadní vody a dešťové vody v aglomeracích Gowerton a Llanelli byly zadržované a odváděné pro účely čištění v souladu s požadavky směrnice Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článků 3, 4 a 10 této směrnice, jakož i přílohy I části A a B této směrnice.
- 2) Spojené království Velké Británie a Severního Irska tím, že nezavedlo sekundární čištění městských odpadních vod v aglomeraci Ballycastle a nezavedlo žádné čištění městských odpadních vod v aglomeraci Gibraltar, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 4 směrnice 91/127 a přílohy I části B této směrnice.